

Доказательства за Божій промыслъ.

Священно-то Писаніе ны учи да вѣрваемъ, какво Богъ е направилъ тозъ свѣтъ не отъ нѣкожъ нуждѣ или насыліе, нѣ отъ неизрѣченнаго тѣхъ си добринѣхъ.

Цѣль свѣтъ принадлежи на Бога, той промышлява за него и управа прѣмъдро всѣкожъ тварь въ нейныя порядкъ. Отсвѣнь това общо промышленіе Богъ има особный промыслъ за челоуѣка, кой-то е най-изредна тварь отъ всичкы-тѣ сътворенія. Богъ е направилъ челоуѣка безсмертенъ, далъ му мѣдрость и свободна воля, и му обѣщаль да живѣе вѣчно и да ся весели съ него, само ако прѣбже вѣренъ и непрѣстѣпникъ на повѣленія-та Му. Челоуѣка кѣту челоуѣкъ не е опазилъ Божи-тѣ повѣленія и съгрѣшилъ кѣту гы прѣстѣпилъ. Тогази той изгубилъ безсмертіе-то и станаль смертенъ, тѣленъ, подпадналь подъ трудъ и болѣсти; станаль зълъ и склоненъ кѣмъ грѣхъ. Отъ прѣтрупаны-тѣ си грѣхове той не е можаль нито да помысли за добро; за това станаль достоенъ за вѣчна мѣка въ пѣкъла.

Нѣ зацо-то Богъ е многомилостивъ, то той не наказа челоуѣка вѣчно, а употрѣби върху това особенъ промыслъ за негово-то спасеніе. Той-зи особенъ промыслъ ся състои въ това: Богъ